

Misjonen i Kang Chuang, Kina.

Kang Shuang, Hopel,
N. Kina 25/7 1932.

Brev fra misjonær Torkild Rasmussen med familie.

KINA OG UNGDOMMEN

I en interessant artikkel om
Kinas ungdom skriver misjonær
E. Staurseth bl. a. i «Kineseren»:

Kjære nådesøken!
Glem ikke Herrens velgjerninger! Dagen nærmer sig med raske skritt — skilsmisens dag — for de troende «Alltid å være med Herren», men for den lukne og verden «Den store trengselen som skal gå ut over jorden.» Herren gi nåde til at vi alltid må finnes rede.

drott kjennes i motene og han likesom jager all motstand på flukt. Det er herlig seir.

De hjerteligste hilsener.
Eders i Herren forbundne

beidstiden er sikkert meget kort. Be at Gud må inta mig helt. Skarene dør uten håp herute.

Allerede nu får vi erfare Guds underbare frelsende makt, som vi i så rikt mål fikk tildelt i vinter da vi alle tre var hårdt prøvet med sykdom. Også denne gang førte seierherren oss frem i seir med sig for derved å få se hans frelses herlighet og for at han ennå i større herlighet skulde stråle frem for oss. Ved dårlig utrustning og de lange landveisture og det at vi bodde på kinesisk vis pådrog vi oss litt for megen kulde og la på oss byrder, men dog var Gud vår frelser. Det så ut til at døden skulde holde sitt inntog flere ganger, men når helgene slo høiest var Jesus med og freiste. Halleluja! Det ligner Jesus. Pris ham med oss!

I forstår nok fra nyhetene herute at tidene er ikke av de beste. Den 20. juni i år fikk en amerikansk broder gå inn til hvilen. De muhamedanske banditter skjøt ham ihjel. Vår broder tilhørte en pinseforsamling. Der er jo ikke få fra andre misjoner som enten har vært fange for løsepenger eller blitt drept. Så etter omstendighetene har vi bare grunn til å prise Herren. Vi trenger Guds kraft til å kunde gjennombyrte fiendenes hære for å redde sjelen ut i Guds frelse. Takk for at I vil komme oss ihu.

Torkild L. Rasmussen.

Nu er vi midt i den verste hete men vi kjenner at løftene holder. Mange er det som gjerne vil høre evangeliet — men sant å si, er det få som inntar arven.

Vi fikk besøkt utstasjonene og Herren velsignede møtene. Overallt i lokalene såvel som gangene og utenfor stod folket iblandt i tømmevis for å høre evangeliet. Mange herlige opmuntringer som I nok vet følger med der hvor Herren virker. Så deilig når ærens

Vi er sikkert på sluttspurten av denne husholdning. Ennu er liten stund og så er vi hjemme. Hvilken dag, at sammen med de trofaste få stå innenfor perleporten i seir og alltid å skulde være med Herren. Når skaren står om Lammet hvite trone og sangen skal lyde som mange vannes brusen.

Kjære troessøskend!
Matt. 24, 44.

Takk at dere vil ta oss frem for nådetrone. Husk søster og broder, der er lønn for ditt arbeid. Jag mot målet. Halleluja!

og hans lønn er med ham!

Håper at disse linjer må finne eder alle i beste velgående og i herlig seirstog med Jesus. Så skal I — de trofaste — som så utholdende står med oss i kampen «for at hedningerne skal få del i arven» ha et hjertelig takk. Herren selv lønne eder rikelig.

Nåde og fred fra Gud vår Far og den Herre Jesus Kristus!
Mange dage er rullet inn i evigheten, siden vi sist skrev tu dere, og nu står spørsmålet «Hvad skal jeg skrive om?»

Eders ringe søster

kirken, og hans ord falt omtrent slik:

Han selv skal komme i skyen

I leser vel meget om dette land derhjemme. Angående andelig vekkelse er det vel nok å si at «mulum og mørke dekker folkene» og en kamp for Herrens sendebud å holde sig våkne.

Agnes.

HVAD VET DU OM DIG SELV?

Den svenske dikter og forkynder Sven Lidman, Stockholm, sa for en tid tilbake i en preken:

— Nu er det svenske folks avgud og stolthet styrtet fra sin plass på jettealteret i Mammons-templet, og de tidligere tilbedere roper ut sin vrede, sin harme, sin feilregning og sitt hat i aviser og samtaler: en simpel tyv — en almindelig bedrager — en svindler.

Når jeg hører og ser og fornemmer ordene og omdømmene, følelsene og tankene, minnes jeg en uttalelse i en preken som jeg en gang hørte og aldri kan glemme. Det var verdenskrigs-høsten 1914. Lover, forordninger, regler og forskrifter trampedes uten videre under føtter eller blev omgått åpent og ustraffet. Uærlighet, uheldighet, smuss og svik blev vanligere enn det knappe daglige brød. Enølge av uheldighet brøt inn over det svenske folk. En ung prest stod og talte om dette til helmesse i Jakobs-

forlag.

«Man sier at anledning skaper tyver. Men det er ikke sant. Anledningen kan aldri skape en tyv. Men anledningen vekker tyven i vårt hjerte.»

Aldri glemmer jeg de ordene. De er sanne — helt ut sanne. De er også Jesu ord. De står å lese i Matt. 15, 19: «Fra hjertet kommer onde tanker: mord, her, utukt, tyveri, falsk vidnesbyrd, bespottelse.»

Du som ikke har ord skarpe nok til å si hva du synes om Ivar Kreuger: hva vet du om dig selv?

Tyven er i ditt eget hjerte, morderen er i ditt eget hjerte, ekteskapsbryteren er der, menederen er der — i ditt eget hjerte. Og så skriker du dig hes av sinne fordi et medmenneske i handling har gitt uttrykk for en av dine egne muligheter.

Min venn, det finnes bare en som kan få has på villdyrene i vårt hjerte. Det er Jesus.

MODERNE EVOLUSJONSTEOLGI

Prof. dr. teol. Sigmund Mowinckel har i radio i år holdt et foredrag om «Israels religion og jødedommen». Foredraget er senere utkommet på Aschehougs

Vi behøver deres forbønner mer enn noensinne.

Husker den første tid herute, hvor underbart det var dag for dag. Guds And arbeidet på hjertene så mange kinesere fikk trang til å undersøke «Jesu-læren» mere nøie. (Det er kun Guds And og kraft der kan åpne og forvandle menneskehjertet). Grunnen hertil var at der hver uke samledes noen få derhjemme som hadde makt med Gud i bønn.

Tidsånden har sløvet dem, kjærligheten er blitt kald i de fleste!

Venner — må vi fatte nytt mot, våke og bede til enhver tid. Ar-

Kjære venner!

Gud er kjærlighet!
Mange takk for breve og at I ber for oss her i K. C. Det er godt at Jesus lever! Gud har underbart hjulpet oss igjennem vinteren. Så godt at vi kan komme til Jesus med alt ondt.

Det stormet så veldig igår aftes, det lynet, tornet, regnet og haglet, så man skulde tro at det vilde ødelegge alt på markene. Vi bad Gud om å skåne disse egne og litt etter ophørte det slemme vær. Idag er det fint vær — takk skal Jesus ha!

Må Gud hjelpe oss alltid å stå faste i troen!

Med mange hilsener fra
Lili-Ann.

historiske bøker. — Dette gjelder i virkeligheten også profetbøkene i G. T.» — (sd. 7).

«Moseskikkelsen er så ompunnet av sagn og legender at det er vanskelig å få tak i den historiske kjernen. Med utferden fra Egypten og vandringen til Kana'an er han visstnok (!) først senere blitt satt i forbindelse. Fortellingen om Moses fødsel og vidunderlige rening og hans oppdragelse ved Egypterkongens hoff er et vandresagn som er knyttet til mange av Orientens herrer, og som er overført til Moses nettop for å forbinne ham med utvandringen fra Egypten.»

Vi ser altså: skrone på skrone blir bibelens ord i professor Mowinckels tanker. Hvor skromemakeren er vet enhver, som tror på ham som sa: Skriften kan ikke gjøres til intet.»

Videre sier prof. M.:
«En nærmere analyse av fortellingene (om paktslutningen ved Sinai) viser at hele ferden til Sinai er et senere innlegg i overleveringene.» —

«Juda stamme (og Benjamin) horte ikke med til de innvandrede fra Egypten til Kana'an, men bodde fra gammel tid av i Syd-palestina» — (sd. 22).

«Det som fortelles om Elias er praktisk talt alt sammen legenda-

risk, praktfull og dyp poesi, men ikke historisk virkelighet; også Elias overlevering er legendarisk» — (sd. 36).

Om tabernaklet: «Det uhistoriske billede av orkidentens angivelige hellige telt» (sd. 77).

De 10 bud er først blitt til i de store profeters tid (Esaia og Jeremias' tid). «De gir det avklarte resultat av profetenes forkynnelser» — (sd. 65).

Vi ser her den freidige måte, hvorpå M. forvansker kildene, når det passer for hans evolusjonstro og dogmer.

Men det er ganske naturlig for professor Mowinckel som evolusjonstroende å omredigere bibelen efter sin tros dogmer, så er det desto unaturligere at en slik innstillet mann, hvor skarpsindig han enn er, er prestelærer i Norges kristne kirke. Det er en utilbørighet i høi grad. Han er i så måte helt i stil med personer han selv finner «ved sterk endring og omtydning av de religiøse dokumenter fra eldre israelitisk tid» (sd. 7) har gjort skriftene brukelig for sig.

Mowinckels stilling som prestelærer i vår kirke viser dens uhyre kraftesløshet, et resultat av at kirkens hyrder har sviktet sin hel- ligste plikt.»

Ajl.

FRA FINNMARK

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjons-tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-sjon sendes under adresse: Misjons-sjon Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementpris er: I løssalg 20 øre. kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skje til ovenstående adr.

Styret

for «Misjons-Rosten», der som bekjent består av misjonær Støve, Volda, Jul. O. Lind, Moss, Erling Syversen, Drammen, og under-tegnede, var samlet til sin årlige sammenkomst i Moss søndag 28. august. Der blev særlig talt om bladets økonomiske stilling, som hvis kontingenten blir innbetalt, må sies å være tilfredsstillende. Der blev påtatt å så mange utstående fordringer kom sent inn. I årets løp har vi strøket flere hundre kroner som uerholdelige. Hvis dette var innkommet vilde det vært penger som kunde blitt brukt til Guds sak. For bedre å kunne følge med og ha orden i regnskapene og bekene blev det besluttet å leie hjelp til kontorarbeid hvis det var nødvendig. Det vil svare sig for bladet å ha orden i sin drift og når som hittil, det regnskapsmessige arbeid blir gjort på fritid, er det ikke godt å rekke å få gjort alt tilfredsstillende.

G. Iversen.

Vinterhefte.

Vi har i år under overveielse å utgi et vinterhefte. Det vil å være bra om våre kommisjonærer vil kunne gi oss beskjed om hvor mange eks. de kan påta sig å selge — så noenlunde i hvertfall. For 100 og derover kan innrommes 30 pct., for 50 25 pct. og for derunder 20 pct. Heftet vil bli på 24 sider med omslag i kunsttrykk 3 farver og trykk på fineste papir. Vi er lovet bidrag fra flere og endel har allerede sendt inn stoff så vi kan love at heftet vil stå på helde med hvad der kan prestes i den retning og bli lett-solgt. Prisen blir 60 øre pr. hefte. Ukjente som vil selge må ha anbefaling av kjente troende venner, eller sende forskudd. Nu avhenger det av hvor mange eksp. vi kan påregne å få solgt om det kan bli noe av med tanken. Vær derfor snild å meld fra så snart som mulig. Bidrag som ønskes inn tatt må sendes snarest. I tilfelle det ikke skulde bli noe hefte vil det bli brukt i bladet. Nærmere siden.

I de to siste nr.

har vi sendt utfylte postanvisninger til de abonnenter som stod til rest med kontingent for hele 1932 og lengre. Mange har sendt dem tilbake, men mange har vi ikke hørt noe fra. Bladets utgifter er ikke små og de må betales så punktlig som mulig. Vi er derfor avhengig av at kontingenten blir betalt regelmessig. Vi sendte ut regninger nu for flere hundre kroner. Vi er også taknemlig om de som står tilrest med 2net halv-år 1932 sender inn snarest. Mul-

ge feil kan forekomme og bedes meldt fra. Noen har også betalt til kommisjonærene når anvisning-gen kommer.

Hvad leser vi?

I vårt land idag vrirler det av blade og tidsskrifter som inneholder både ondt og godt stoff. Men som ledende og mest utbredt literatur er den verdslige i langt større utvikling og fremgang enn den religiøse.

De unges sinn drages efter noe som glimrer for øinene og de blir tilfredsstillt ved det allsidige stoff som redaksjonene hver uke bringer til fornøielse og glede for sine lesere.

Det barna eller ungdommen suger inn av dette, vil aldri glemmes. Og hvad de blir interesserte i fra barneårene vil de også bli interesserte i når de vokser op som menn og kvinner i samfundet. Derfor, glem aldri ansvaret for barna! Gi dem sunt og godt lesestoff!

Brak aldri i ditt hjem hverken bøker eller blade som kan tære bort fra Kristus.

Bvangeliske bøker og blade som fremhever Kristus, virker altia avorlig på barnehjertene og det blir nedlagt et avorsfrø tor den kommende tid. Det vil da snart merkes hos den unge at sinnet blir lyst og klart.

Når ikke tale eller sang kan bringe den unge frelse; kan kanskje et litt ord fra de kristelige blad løse sjelen fra syndens merke og tvil. S. T.

I Göteborg, Sverige,

kan kontingent betales og bladet bestilles av J. O. Ström, Adminalitetsgaten 8. Derved spares porto.

Den sorte tunge.

Jeg er bange for den sorte tunge, for jeg eier ikke meget her i verden utenom min karakter og mitt gode rykte. Den som rover fra mig det som ikke beriker ham, han gjør mig til en fattig mann.

Den maskerte, polerte sladder med den glatte tunge, de halve ord, de lette skuldertrekk og begtignende øiekast og med orme-gift bak leppene er vanskelig å komme tillivs.

Det er galt nok med tyver som rover våre jordiske eiendeler, men de som ødelegger og rover oss for vårt gode navn og rykte, gjør tusenfold større skade.

En amerikansk forfatter foreslo at man gjør med disse sladderhanker som man kan gjøre med giftslanger: Samler dem i en isolert leir sammen med andre stikkende slanger og lar dem forgifte sig selv med sitt eget stikk.

Der er dog en bedre vei. La sladderhankene få se sig selv i det rette lys, så det går op for dem hvilke ulykker de voldter. I Jesu Kristi, Guds Søns, blod er full renelse også for sladderrens forferdelige synd.

Og la oss alle vokte oss selv for «den sorte tunge»!

Ja så er da stevnenes tid heroppe forbi for i år.

Fikk også i år den glede å samles med venner i Troms fylke til stevner og det var med innerlig glede jeg så de kjære venner fra Balsfjord og Rosfjord og fra mange andre steder samlede.

Herren ga oss deilige stevner i Balsfjord og Rosfjord. Hjertene blev sunnet fastere sammen, og noen søkkede blev begravet med Kristus ved døpen.

Vennene i Balsfjord var jo særlig lykkelige over sitt deilige nye lokale, dog mest av allt gledet det oss alle, at Herrens herlighet fylte huset, på dette første stevne. Efter stevnet i Balsfjord gikk så atter turen til Finnmark, hvor vi så hadde bestemt stevne den 24. juli. Det hadde en tid vært regnfullt over og det var derfor felles bønneemne at Herren måtte gi oss godt vær så de mange som skulle reise lange veier med båt måtte få komme.

Til vår store glede stilnet stormen av, regnet ophørte og stevnedagene var begunnet av det mest vidunderlige vær som Finnmark kan by på. Dette er bønnhørelse fra Gud hørt fra alle venners leper og bønnhørelse var det også.

O, så usigelig godt å ha en så trofast Gud. — Kjære bedende bror og søster, Gud hører og svarer på bønner. Dersom du tror skal du se Guds herlighet.

Venner fra Hammerfest, Honningsvåg, Alten, Skippernes og Hasvik møtte frem, likeså kom der skoitler fra flere andre steder.

Feststemning fylte alle og vi forstod at Herren allerede var oss nær ved det første møte.

Grunnet mange vanskeligheter var folkets stilling nedbøiet, dette kunde vel kanskje sies særlig og så om de venner som føler ansvar for Herrens sak på stedet. Stor blev derfor alles glede da første taler br. Jakobsen stod frem med budskap fra Es. 57, 15. Så sier den høie og ophøiede som tron er evindelig og hvis navn er hellig. I det høie og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøiet i ånden o. s. v.

Herren talte så ømt og mektig — alle forstod at Herren selv ønsket å nå inn i hjertedypt.

Efter at br. Skipperud hadde frembåret et deilig budskap fra Herren avsluttedes formiddagsmøtet.

Eftermiddagsmøtet begyntes av undertegnede, så å deilig troesfrisk vidnesbyrd av søster Klem, Berg Hasvik, Adolf Gamst med mange flere. Noen søkkede benyttet også anledningen til å få sine barn velsignet i Herrens navn. En deilig fylde fra Herren behersket møtet og Herren talte også nu alvorlig til folket, særlig blev syndere minnet om å benytte anledningen før Herren gikk dem forbi for siste gang.

Mandag samledes vi oppe ved vannet hvor to stykker blev døpt, senere kom også tre andre og bad om å bli døpt. De hadde vært overbevist en tid og våget nu ikke lenger å stå Gud imot.

Så atter — møte med brodsbrytelse. Herren salvet særlig denne stund og vi folte oss som hensatt til den første vekselstid her, gråt og lovsang hørt om hinan-

nen og Gud lot oss alle erfare at han er den samme idag og idag, ja til evig tid.

Kl. 9 aften var så det siste møle, hvorefter de fleste reiste glade til sine hjem, for med ny styrke å gå i den gjerning som Herren har lagt ferdig for dem.

Vi hadde det godt sammen, men det bedrovet oss dypt at det økonomiske er så dårlig at vi ikke maktet bestride alle reiseutgifter til de fremmøtte vidner, langt mindre å gi dem en god støtte til fortsatt arbeid.

Kjære søken husk på den nordlige landsdel, og de som arbeider heroppe, de trenger din hjelp.

Dorothea Klem fortalte at hun enn mangler penger til gammel hjemmet, et stort beløp må hun atter snarest ut med og hvem vil hjelpe, og derved også styrke hennes hånd i Gud.

Hjertelig hilsen fra eders i Jesus forbundne

Thea og Oskar Gamst.

Klippe-salt-kristne.

Prediken av A. C. Diron, holdt i Spurgeons tabernakel, London.

I. Vi er anmodet om å innta felgende som er uttatt av «Misjonsrøsen» nr. 10 for 1915:

«I er jordens salt; men når saltet mister sin kraft, hvad skal det da saltes med? Det duer ikke lenger til noe, uten til å kastes ut og nedtråes av menneskene.» Matt. 5, 13.

Både i den gamle og den nyere litteratur har almindelig salt hatt en viktig og fremtredende plass. Somme nasjoner anser det ikke bare som viktig, men også som hellig. De gamle germaner samlede til gudstjeneste i saltgruber ja de bygget endog sine templer der. Den greske dikter Homer taler om salt som en guddommelig bestandel. Plato sier, at gudene synes meget godt om salt. I Persien beskrives en forreder som den der er utro mot saltet, og de er venner som har salt iblandt sig. I abyssinien og i Tibet er salt det samme som penger i våre dage, eller var det i alle fall intill ganske for kort tid siden. I bibelen betyr salt det samme som kristelig karakter, kristelig innflydelse — ikke så meget hvad et menneske sier og gjør som hvad det er — hans egen personlighet. «Ha salt hos eder selv,» sa Jesus. Med andre ord: få den rette karakter. «Enhver skal saltes med ild» — det er den process som karakteren dannes ved, en ildprocess. Vi har her flere ting som vi kan lære av denne tekst, og min bønn er at Guds And vil veilede oss.

1. Først den kristelige karakterens innflydelse. Der må legges ettertrykk på ordet «jorden». «I er jordens salt», ikke menighetens.

Den hele menighet bør være salt.

Man peier ikke å legge salt i salt for å salte det. Enhver avdeling av menneskeheten behøver den kristelige karakterens salt. Det behøves i forretningen, i den selskapelege verden, i den dannede

verden. Der gis ikke et sted, hvor du bor eller arbeider, med mindre din kristelige karakter kan gjøre sig gjeldende, og vi skal være verdene, men ikke av den. Er du salt, der hvor du bor? Over din kristelige karakter en slik innflydelse, at Kristi sak oppbygges ditt hjem, i din forretning, i blant dine omgangsvenner? «I er jordens salt», ikke himlens. Men samler oss skatter der, men himlen har ikke så meget bruk for oss, den kan klare sig selv oss, den vil vente på oss. Det er jorden som behøver saltet. Den kristnes karakter er mannen. Den yttre, kolde, kritiske verden respekterer en sann kristen, når den ser en sådan. Saltets innflydelse er likeså omsiggriperende som menneskelekten. Der er ingen uten å ha bruk for litt av det.

2. Den kristelige karakterens stande. Almindelig salt består av klor og soda, og den må hvorpå salt fremkommer har må get tilfelles med dannelsen av de kristelige karakterer.

Somme geologer forteller at saltleiene er kommet fra havet at der i henrundene tider var over svømmelser ved tidens inntrengning, hvorved innsjøer eller del av vannet blev avskåret fra verdenshavene, og i tidens løp opp dette salte vann en sådan innflydelse på bergene, at saltleier oppstod ved fordampning. Nuvel, så kerk er det dog, at den kristelige karakter kommer fra Guds ord som fylde og det er en process i himlen som adskiller bestandene, de ting som hindrer oss fra å bli salt, krystalliserer karakterer og gjør den til det den er. All kristelig karakter som er verdiløse, får vi fra Gud. Han gir oss den fra sin fylde, og alt grunnstoff, all kraft som den kristelige karakter eier finnes langt tilbake i Guds oceans fylde. Men hvad er de virkelige bestandene i en kristelig karakter?

Først og fremst er den virkelige kristen må være ærlig, om det skal øve noen innflydelse. S. Jeshem snart som en verdensmann oppger noe uærlig hos oss ophører å være salt. En mann reiste på en tur i Northfield engang 192, 5. Br. gjorde fordring på å ha fullstendig besieret enhver om tilbedelse i sin natur. Han sa: «Jeg bitunger ingen strid mere; jeg lever i korens land hele tiden.» Men i hendte det, at Moody kom til og gjorde noe på den konferanse, så dette livets den gode bror blev støtt over, han blev så sint at han reiste med tynd og drog til sitt hjem, og hvor der da av hans høie bekjennelse Vi bare husket det han sa i smilte. Hans bekjennelse om at være i seirens land var i strid med hans opførsel.

Victor Hugo stottet en tid Napoleon III, og denne sa: «Napoleon I var et geni. Jeg er ikke et menneske.» Victor Hugo var midlertid modig nok å si til at han hadde opdaget, at bekjennelsen ikke stemte overens med hans praksis, og dette gjorde han vendte sig mot Napoleon III, noe der også medvirket til hans fall. Det er bedre ikke å foreta sådan hoi bekjennelse, når du ikke stemte med det daglige liv. Og dog burde vi ved Guds hjelp komme på høiere grunn. Der er en...

Hos avholdes i Moss, borg, og be oktober kl. 8. Mat medta fæes kjøpt. Alle er hje

lig, og det er for Guds ansø patatt, ingen men en beror ham som kjer har med men er på være l'kesa vi på være kn Den annen Det kan godt te selvskhet uten hellighet ren, derfor b kristens mål ideal for hell

SPRED

Betania, Ares Referat av ne i Arendal

Stevnet i Mo begynte med dag after kl. skjellige sted møtt. Det blev det sag var det. Av fremmott. Søndag kl. brodsbrytelse, derende syn re samlet for hvilte en st handlingen se å være m Kl. 11.15 ske møte. M i «Der er et ske kort ut tro Guds vid S. Jeshem originale sar Storm også å Joh. 4, 16. Br. T. Gab dig besieret enhver om tilbedelse i sin natur. Han sa: «Jeg bitunger ingen strid mere; jeg lever i korens land hele tiden.» Men i hendte det, at Moody kom til og gjorde noe på den konferanse, så dette livets den gode bror blev støtt over, han blev så sint at han reiste med tynd og drog til sitt hjem, og hvor der da av hans høie bekjennelse Vi bare husket det han sa i smilte. Hans bekjennelse om at være i seirens land var i strid med hans opførsel.

Victor Hugo stottet en tid Napoleon III, og denne sa: «Napoleon I var et geni. Jeg er ikke et menneske.» Victor Hugo var midlertid modig nok å si til at han hadde opdaget, at bekjennelsen ikke stemte overens med hans praksis, og dette gjorde han vendte sig mot Napoleon III, noe der også medvirket til hans fall. Det er bedre ikke å foreta sådan hoi bekjennelse, når du ikke stemte med det daglige liv. Og dog burde vi ved Guds hjelp komme på høiere grunn. Der er en...

Nåden.

Høststevne

avholdes i lokalet Fremtiden. Askim, søndag den 2. oktober.

Hjertelig velkommen.

Thv. Johansen.

MISJONSHUSET, SARPSBORG

Regelmessige møter holdes:

Søndag møter kl. 10.30 og 6.
Mandag kl. 8: Friutrustmøte på Borgengaugen. I tilfelle regn inntatt møte.

Tirsdag kl. 8: Misjons- og bønnemøte.
Torsdag kl. 8: Evangelisk møte.

Hver første lørdag i måneden menighetsmøte.

Sang og musikk. Alle velkommen!

stor forsamling av brødre og søstre. Men meget mere kunde gjøres, hvis han hadde midler nok. Fremdeles står jeg som kasserer for misjonær Berger N. Johnsen og kvitterer i «Misjons-Røsten», «Korsets Seir» og «Misjonærens» for det innkomne.

H. H. Sønstebo,

kasserer.

Oterholt, Bø, Telemark.

Høstmøte

avholdes i Misjonshuset, Sarpsborg lørdag den 1. og søndag 2. oktober. Venner fra omliggende steder er hjertelig velkommen. Som det vil sees av annonsen fra Askim har vennene der også høststevne den 2. oktober. Dette passer jo uheldig, men da både styret og vårt høstmøte allerede var bestemt uten at man kjente til hverandres bestemmelser er det ikke noe å gjøre ved det. Gud vil velsigne på begge steder. La oss være bedende for møter og stævner. Må Gud få gripe inn og frelse sjele, hellige sitt folk og dope (fylle) i den Hellig And.

Broderhilsen
G. Iversen.

Brodremenigheten.

I år er det som for nevnt 200 år siden de to første misjonærer av Brodremenigheten drog ut som misjonærer til St. Thomas i Vestindia. De har arbeidet blandt annet på Gronland, Sydafrika, blandt indianerne i Nordamerika, Sydamerika, Australia og mange flere steder. Deres misjonsvirksomhet har vært enestående. De har nu 262 hvite misjonærer og 3—400 innfødte medarbeidere på 14 misjonsmarker med over 140,000 hedninge-kristne. Dette er et veldig resultat, da samfundene i hjemlandene bare teller ca. 60 tusen. Dette er et mektig bevis på hvad Gud kan gjøre når han får lagt trangen efter å vinne sjele for ham i den enkelte.

Følgende bøker

kan fåes i Misjons-Røstens ekspedisjon:
Wak av M. Støve. Nedsatt pris kr. 0.60.
Drømmenesteren av M. Støve. Nedsatt pris kr. 1.00.
Andens budskap til den sterke og dødsmedlte menighet av O. Karlsen kr. 0.50.
Er de liberale teologer Antikrist? av O. Karlsen, kr. 0.75.
Blandt Syd-Amerikas indianere av Sigurd Grønvald, kr. 1.00.
Aida Margareth av Ida Sechuus, kr. 0.80.
Schibboleth, kr. 4.00.
Den nye Maran Ata, kr. 3.50.

Høstmøte

avholdes i Misjonshuset, Sarpsborg, og begynner lørdag 1. oktober kl. 8 aften. Søndag 2. oktobr. møter kl. 10.30, 3 og 7. Mat medtas. Kaffe og melk fåes kjøpt.
Alle er hjertelig velkommen.

For menigheten
G. Iversen.

lig, og det er når man er på kne for Guds ansikt. Da er der intet påtatt, ingen tom bekjennelse, men en berøring med Gud, med ham som kjenner oss, og når vi har med mennesker å gjøre, bor vi være Likeså nærlige som når vi er på våre kne med Gud.

Den annen bestandel er renhet. Det kan godt være ekte synd, ekte selvvikshet, ekte dårskap, men uten hellighet skal ingen se Herren, derfor bor det være enhver kristens mål å nå frem til Kristi ideal for hellighet.

(Mere.)

SPREDTE FELTER

Betania, Arendal.

Referat av det vellykkede stævne i Arendal finnes på 4. side.

Stevnet i Moss

begynte med velkomstmøte lørdag etter kl. 8 og venner fra forskjellige steder var allerede fremmøtt. Det blev et dyrebart møte. Alt gikk i en retning og en ånd, blev det sagt av noen som over var det. Av predikende brødre var det fremmøtt en hel herskare.

Søndag kl. 10 form. var det brodsbrytelse. Det var et imponerende syn å se en så stor skare samlet for å bryte brødet. Det hvilte en stillhet og fred over handlingen og det var en opplevelse å være med.

Kl. 11.15 begynte det evangeliske møte. Musikkvennene stemte i «Vi er et folk, et frigjort folk.» Derefter talte br. L. Monsen ganske kort ut fra Esaias 53. Om å tro Guds vidnesbyrd. Br. Gran fra Jesheim spilte og sang en av sine originale sanger. Derefter talte br. Storm også ganske kort ut fra 1. Joh. 4, 16. Daniel Nilsen Salm. 92, 5. Br. Shwan Matt. 12, 12. Br. T. Gabrielsen, Oslo: Joh. 4, 10—11. Derefter kom et budskap i tunger og tyding. Br. Lehne leste 1. kor. 8. Br. Gran leste efter blindeskript Salm. 121, 3 og gledet sig over å kunne føles dette livets ord i bokstavelig forstand. Atter et budskap i tunger med tyding. R. Volden vidnet om at vår tro ikke var innbildning, men var bygget på realiteter. En søster vidnet derefter om Herren. Til slutt leste br. Syvertsen, Drammen, 2. Tim. 3, 16 og talte om at hele skriften var nyttig. Derefter et deilig bønnemøte hvor vi hørte lovprisning, tale i tunger og profetiske ord.

Kl. 4 samledes man i parken utenfor Logen og det er vel det største antall som noen gang har vært samlet der til møte. Det blev anslått til å være mellom 1200—1400 mennesker samlet.

Ingeniør Haug begynte med å lese 2. Mos. 12, 43 og talte om «å nyte påskelammets». Fængsels-emissær Ingvaldsen talte ut fra uttrykket «Så har Gud elsket at han gav». La særlig vekt på «Så har Gud elsket». Andreassen, Frøstad, Lehne, Erling Syvertsen og

mange flere avla vidnesbyrd. Et telegram fra to av menighetens søstre som var i Sverige blev orelst. De hilste med Esaias 12.

Efter møtet var det dåp inne på lokalet, hvor en eldre søster og en ung broder blev begravet med Kristus ved dåpen til doden.

Kl. 8 var det møte på Kanalen og i sluttet tropp marsjerte den store venneskare fra Logen til Kanalen med strengemusikken i spissen. Det store tog av venner vakte oppsikt og efter hvad man anslø det til var det det største antall mennesker som noengang har vært samlet til møte på Kanalen. Det var ca. 2000 mennesker, blev det sagt. Br. Gran talte og sang. Br. Stove, Thoresen m. flere talte og strengemusikken og str. Elise Larsen-Raud sang flere sange. Det var et av de største stævner som noengang har vært avholdt i Østfold. Må det bære frukt for evigheten.

G. I.

Stevne på Salen, Halden.

Søndag den 31. august hadde menigheten på Salen, Halden, sitt årlige stævne. Det var fremmøtt mange tilreisende fra forskjellige steder.

På formiddagsmøtet talte br. G. Soderberg og Konrad Johnsen. På eftermiddagsmøtet talte br. Kolshus og David Lundquist. Sangkoret og strengemusikken deltok og det blev et riktig godt stævne.

Fra Hobøl.

Sender «Røsten» lesere en hilsen fra dette sted. Gud har gjort storverk også her. Der er så velsignet hver gang jeg får se mine kjære venner igjen her. Har jo delt mange uendbare timer sammen for. Sett unge og eldre søke Jesus og blitt frelste. Er større glede i himlen over en sjel som blir frelst enn 99 som ikke trenger omvendelse.

Således er det en flokk med gamle og unge der priser Herren for frelsen også i Hobøl.

Noen av de nyfrelste er doppte og flere er iferd dermed. Ordet vender ikke tomt tilbake.

Søndag 4. september hadde vennene avskjedsfest for Marta Haga som tirsdag 6. septbr. reiste til Finnmark hvor hun har vært et par ganger før. Noen venner fra Møllergt. 38, Oslo, sammen med søsteren kom med bil hertil. Fra Hølen st. var noen venner møtt frem også.

Efterat undertegnede hadde vidnet, talte søsteren til oss om hvordan Herren underbart hadde velsignet deres arbeide deroppe. Hvordan de hadde det da hun sist var der, når de samledes til møter, i en fiskerbod der ikke nettop var forsteklasses, men at Herren nu hadde gitt dem et nytt lokale hvor de uhindret kunde samles til sine møter. Blandt annet sa søsteren at hennes troløvede i brev til henne sier at det ser ut som folket har mer ærefrykt for ordets forkynnelse i det nye lokalet. Det var en glede for henne å reise til Finnmark igjen. Du som blir minnet om å be for henne eller støtte med dine midler, «gjør det med glede.»

Festen var jo ikke slutt med dette, men vi prikte Herren endnu en stund, og tilslutt brot vi brødet med hverandre. Det var jo det siste Jesus gjorde for han forlot di siplene også. Søsteren sammen

Dveler jeg ved nådens under, vet jeg hvor hvert håp sig grunner, og hvor alt mitt livsmål bunder, Verdens synder Kristus bar; Fred jeg har.

Toner Sinais mørke skygger, dog på Golgata jeg bygger, G grunn som ingen makter rykker, Domms vekt ved nådens port viker bort.

Jages jeg av mørke pile, — kan jeg til den fristad se, hvor min sjel så trygt kan hvile. Her blir fort og hjerte lett, er jeg trett.

Er enn korsets ord en gåte, dog skal nåde over nåde bod på all min avmakt nåde. Hvert Guds løfte er forsviast: Ja i Krist.

Når det onde ved mig henger, lammer mig, for synet stenger, korsset mulmet gjennemtrenger. Hoit mig lofter nåden god Gud imot.

Og når engang inn jeg sover, medens dodens kolde vover, nok en livsbåt skyller over, Du av nåde hjem mig bær Frelser kjær!

H. Ingebrigtsen.

med oss vil nok minnes den aften vi var samlet og brot brødet med hverandre. Må jeg også få be dig som leser min hilsen om din forbonn. Som ung av alder og i tje-nesten trenger jeg dem såre meget, at Gud måtte få bruke mig til hvad han har tenkt fremdeles. Husk på søsteren med de andre som er der oppe i Nord-Norge. Broderhilsen Thv. Olsen.

På tur til Sander.

Til «Misjons-Røsten!» Velsignet er den mann som forlater sig på Herren, og hvis tillit Herren er. Han skal være lik et tre, plantet ved vann og utskyter sine rotter ved en bekk og som ikke frykter når det kommer hete, men hvis blad er grønt, som ikke sørger i torkens år og ikke holder opp med å bære frukt. Jer. 17, 78.

Ja, kjære venner, dette er sanne ord, men mange mister interessen for å samles om Herrens ord i sommervarmen.

For en tid siden blev min hustru og jeg innbudt av str. Holmen og Finden til et lite misjonsstevne ved Sander st. Søndag 7. august reiste vi i br. Adolf Sorlies bil som var leiet for anledningen. Det var 26 av de unge i Møllergt. 38 som drog avsted. Om trent hele uken hadde det regnet, men Gud hører bønn og vi fikk deilig solskinn. Solskinn ute og inne. Halleluja!

Når vi kom frem til br. Haug sang vi «Gud skjæ lov min sjel er frelst» og de gledet sig ved å se så mange av oss fra 38. Vi blev bevertet med melk og kaffe. Så hadde vi bønnemøte. Br. Harald Bysveen talte fra Nehemias og stanset ved uttrykket «Herre la det dog lykkes for oss idag». Og sant var det. Herren lot det lykkes for oss, ti vi fikk føle Herrens nærvær. Jesus sier jo selv at hvor to eller tre er samlet i hans navn, der er han selv tilstedet.

Efter dette møte fikk vi midtag alle sammen og det smakte fortreffelig. Maten var krydret med kjærlighet og vi takket både Gud og søsken.

Kl. 3 begynte festen ute i det frie. Br. Thorolf Andersen leste Salm. 103 og lovprisningen lod til Lammets ære. Det står jo Rop av strupen og spar ikke. Herren er nær. Derefter fikk vi bevertning. Efterpå var det vidnemøte hvor både gammel og ung ophoi et Herrens navn. Br. Bysveen talte om dronningen av Saba 1. Kong. 10. Str. Finden om å iføre sig den fulle rustning. St., Holmen, Skogs-

fjord, min hustru og de øvrige brødre kunde bevindte at «ikke det halve var oss fortalt.» om Kristi kjærlighet.

Jeg fortalte om et besøk min hustru og jeg hadde gjort på Lillehammer. Der traff vi også en kjær broder som vi ikke har sett på 15—16 år. Br. Emil Olsberg. Hans far er en av brodrene på Sander. En av dagene var vi på det Sandvigske museum på Maihaugen og der så vi et skrin. Han som hadde eiet skrinet sa til sine sønner: Når I kommer i nød, så lukk op skrinet og der finnes noe som redder eder fra fattigdom. men lukker I det op når det ikke behoves vil det bringe eder bare forargelse. For vel 30 år tilbake var det en av slekten som lukket det op. Da han åpnet det fant han bare sten. Han blev så sint at han sparket til skrinet. At hans slektninger kunde være overtroiske å gjemme slikt i over 100 år. Da hørte han noe som ramlet i skrinet og da han undersøkte det noiere fant han 720 riksdaler i det. Jeg har også et «skrin» og jeg lukker det op hver dag. Det er fullt av skatter. Mitt «skrin» er min kjære bibel. Har du et slikt «skrin» så legg det ikke på bordet, men benytt det.

Festen stuttet kl. 1/9 og efter atter å ha spist tok vi farvel med våre kjære venner. Det blev om efterm. optatt et offer til søstrene Dorum og Karlsen. Må Gud velsigne vennene på Sander. Det blev sagt ved avskjeden at de ønsket vi snart kom igjen. Ja, kjære søsken hvis Herren droier og vi er livve kommer vi. Så sang vi: «Inn ved porten der står en engleher, når de frelste toger inn.»

Ja, Gud er frofast, og salig og lykkelig er den som tar sin tilflukt til ham. Halleluja!

Broderhilsen
Herm. Zeller, Oslo.

Kvitanser

for innkommet til misjonær Berger N. Johnsen, Sydamerika for 2net kvartal 1932:

1/4 Marie Lange-Ree, Stange st. kr. 14, Hans Berge, Lunde 10, 23/4 En søster på Kongsberg 100, 1ste pinsedag i Kvitsel, Telemark ved A. Harstad 21.11, 6/6 Kirsten Larsen, Arupsgt. 1, Drammen 10, 17/6 O. Knutsen, Mosby 10, G. Utgaren, Seljord, Telemark 25, 23/6 Fru Hansen Holmen, Melum ved O. Hassel, Notodden 52, tils. kr. 242.11, hvorfor talkes på det hjerteligste hver særskilt giver.

Efter de meddelelser jeg mottar fra misjonær Johnsen går Herrens sæd herlig frem og den er en

